

Perdizioa eta salbazioa moduetara eta ez gizonekin lotuta daude

Perdizioa eta salbazioa moduetara eta ez gizonekin lotuta daude

epe bideak parabola erabilitako 'gidatzeko' bidea, hau da helmuga bat duten atea ibiltzen ekar betetzen duen funtzioa dauka.

Perdizioa bide zabalaren patua da, eta salbazioa bide estu baten helmuga da.

Zer dira duten helmugak (salbazioa eta damnation), parabola Jesus bidez edozein patua, determinismo edo fatalismo kontzeptua gizonak etorkizunari baztertzen bideetan.

After the bi ate eta bi modu parabola aztertu, irakurleak God predestined bada salbamenerako gizon batzuk eta betiereko damnation gainerako kontatzeko gai izango da.

“Sartu ate estua bidez; eza zabala den atea, eta zabalera suntsitzailea eramaten duen bidea, eta horietatik asko sartzen direnak; Eta atea estua delako, eta bizia eramaten duen bidea estua da, gutxi aurkitzen dutenak “(MT 7:13 -14).

Noiz zeruko erresuman iragarri zuen mendia Sermon, Jesus azaltzen bere entzule “ate estu bidez Sartu” (MT 7:13) ‘ate estu bidez sartuko’.

Jesus zintzoa sartuko zen ate estua da, berak esan zuen:

“Ni naiz atea; niregana sartzen bada, salbatu egingo da,

eta sartuko da eta irtengo da eta aurkituko du larrea”
(Joan 10: 9).

Salmoa 118 messianic da eta Kristo besterik atea gisa aurkezten, giltzarria, giltzarria da, zauritutako funtzionario, eskuineko goi-goiko eskutik, argia dagoela munduan sartu zen, dohatsua nor dator zuen bezala Jaunaren izena eta ospakizunaren biktimak “Hau da Jaunaren atea, non zuzenak sartuko diren” (Sal 118,15-27).

Baina zergatik beharrezkoa da Kristoren bidez sartzea? Nola sartu Kristo?

Jesusek hiru arrazoi aurkeztu zituen zergatik ezinbestekoa da ate estuan barrena sartzea:

“Atea zabala baita, eta suntsipena eramaten duen bidea zabala da, eta horietatik asko sartzen direnak dira” (MT 7:13).

- Atea zabal dago;
- Sarrera perdition bidea ematen du;
- Askok sartzen dira.

Atari zabalaren identifikazioa

Parabola bi atea soilik aurkezten ditu eta, atea kontuan hartuta, Jesusek atea estua bezala aurkezten du bere burua “Ahaleginik egin sarrera estuaren bidez sartzea; zeren, diotsuet, asko sartuko duela eta ezingo dute” (Lucas 13:24 -25. (Joan 10: 9).

Biblia ez dauka atari zabalaren definizio esplizitua, baina Kristoren bitartez, atea estua dela, posible da zer den edo nor da atari zabalaren zehaztapena.

Badira zenbait hautagaiak atari zabaleko postua betetzeko

aurkezten dituzten zenbait kontzeptu. Hala ere, kontuan izan behar dugu atea zabalaren eta atearen estu irudiaren artean kokapen zuzena dagoela, horrela gaiak bete daitezten. Beraz, ate zabalari "hautagaia" irudi batean ezin hobeto egokitzen da.

Ate estua, hau da, Kristo gizona dela bada, ondorioztatzen da atari zabalaren irudia gizon bati buruzkoa dela.

Ate estua belaunaldi berri baten burua bada, atari zabalak belaunaldi baten burua ere aipatu Behar Du.

Askok deabruari atari zabalaren postuari adierazten diote, ordea, aingeru erorikoa da (ez gizon bat), eta ezin baitu existentziaren antzera ekarri zion antzeko izaki, beraz, ezin da belaunaldi baten burua.

Deabruak ez Du sartzen ate zabaleko irudiak eta atea estua (Luca 20:35 -36) posizio egokian.

Sin, aldi berean, gizakia subjektuak diren baldintzaz dio, hau da, Jainkoarengandik aldentuta dagoena, beraz, ez da izaki, ez aingeru ez gizona.

Sin ez da atari zabaleko bulegoan sartzen, eta bekatua ezinezkoa da belaunaldi baten buru posizioa onartzea (Is 59: 2).

Giza instituzioak sarritan atari zabal moduan adierazten dira, baina erakunde batek hainbat gizon inguru biltzen ditu.

Pertsonen muntaia besterik ez da, beraz, atari zabalaren irudiarekin bat etor ez dadin.

Mundua ez da atari zabala, zeren munduan Biblia baitago Jainkoak bere grinak bultzatzen dituen hark desiratua, haragiaren desiraren arabera, begien lizunkeriaren eta bizitzaren harrotasunaren arabera (Ef 2, 2; : 8).

Beraz, ezin dugu pentsa ate zabala deabrua, bekatua, mundua

edo erlijio erakundea dela.

Kontutan hartu Behar da atea estua gizona dela, ate zabalak gizon bat izan behar duela nahitaez.

Kristok, ate estua, munduan sarturik gabe sartu zenean, atari zabaleko hautagaiak munduan sartutako gizonik ez duen gizona izan Behar du.

Kristo espirituala den belaunaldi berri baten burua da, ate zabalak gizon belaunaldi baten burua aipatzen du.

Ate zabalaren irudiarekin bat datorren gizon bakarra Adan da, zeren munduan sartu zen bekaturik gabe eta gizon garratza belaunaldi baten burua da.

Nola izan daiteke hori?

Orain, Bibliaren atean hainbat esanahi ditugu atea, baina Jesusek mendiaren prologoan aurkeztu zituzten atariko irudiak jaiotza direla eta, beraz, Adan mundu guztian sartzen den atari zabala da.

Munduan sartzen diren gizon guztiak (ama irekitzen dute), Adamen haziaren arabera sortzen dira.

Gizon guztiak, Kristok izan ezik, munduan sartu ziren Adan, hau da, ate nagusia.

Kristok Espiritu Santuak bota zuen Mariaren sabelean, hau da, Adameko hazia hondagarriarekin batera lagunduta.

Jainkoak munduan sartuta, azken Adam da, gizon espiritualen belaunaldiko burua (1 Cor. 15:45).

Beste era batera esanda, Adan mota da eta Kristo antitiba da. Adam Kristoren figura eta errealitatea **“... Adam, eta horrek figura da (adibidez) berari zela etortzen (antitype)”** (Erromatarrek 5:14).

Heriotzaren grina menperatzeko, Kristo munduan sartu behar zen

gizakien antzeko (haragi bekataria) baina bekatu gabe (Heb 2: 9).

Izan ere, hau Espiritu Santuak Mariaren sabelean sartu zuen, haragiaren arabera sortutakoa balitz, gizateriaren gaitzespen beraren pean egongo litzateke (Gal 4,4, 1 Joan 3: 9).

Dagoeneko Eden 27 iragarri zen hazia emakumearen kumeak etorriko litzateke, emandako oposizioa ez dagoela bi hazia (Hasiera 3:15) artean izango litzateke.

Merezi denean Kristo gizona sortu Eden (Heb 2:10) ere, Adam irudi eta irudira Kristoren sortu zen gizona, ez Jainkoa ikusezina irudira eta aintza egoten da (Heb 2: 9).

Adam munduan sartuko zen Kristoren gizonaren irudira eta irudira sortu zen, Mariaren adarrean sortua (Rom. 5:14), hau da, Kristo glorifikatuaren irudia; **“Niretzat, zure aurpegia zuzentasunez begiratu diot: zure irudiaz pozik egongo naiz esnatzen naizenean”** (Salmoa 17:15).

Atea zabala Da

Atea zabala izendatzen da gizon guztiak, mundura sartzeko, Adan bidez nahitaez sartu behar dutelako (1 Cor 15:46).

Jesusek argi uzten Du ate ugari barrena sartzen direnak, eta ez guztiak, Kristo araua salbuespen gisa.

Gizon naturalak hazia hondagarri baten bitartez amaren bidez bota zituzten bitartean, Jesus aman sartu zen Espiritu Santuaren naturaz gaindiko eragiketaren bidez (Sal 22,10).

Adam aurretik ez zegoen gizateriaren desobedientzia, bekatua edo heriotza.

Adan transgresio bidez, bekatua eta heriotza mundura sartu (1 Cor. 15:21 -22).

Adamen delituagatik, bere ondorengo guztiak Jainkoarengandik aldendu dira (Ps 53,3).

Biblia argi dago agerian uzten duenean gizon guztiak elkarrekin desbideratu direla, Jainkoarengandik aldenduta.

Nola lortu zuten gizonak Jainkoarengandik askatzea?

Eta gertakari bakarra izan zen gizon guztiak elkarrekin “bildurik” zeuden.

Interpretazioaz (Heb 7: 2), Edeneko gizon guztiak Adamen izterrean bildu ziren (Heb 7:10).

Noiz transgresatu zuen guztiak bihurtu transgresoreak.

Adam kutsatua bihurtu zenean, bere leinu guztia kutsatu zuen, zeren kutsatuetatik kutsadura (Ps 53,3).

Noiz alienatu ziren gizonak Jainkoarengandik?

Jainkoarengan alienatu ziren.

Han hil da jainkozko gizona, eta bere ondorengo guztiak kutsatu egin ziren. “Jainkozko gizon batek lurretik hil egin da eta ez da gizon zuzena gizonen artean: denak odolez itxaroten dute: bakoitzak bere anaia ehizatzen du. sarearekin” (Mk 7: 2).

Edeneko transgresioengatik gizakiak Jainkoarengandik urruntzen dira amari, hazi hondagarri bat, Adan hazia.

Horren ondorioz, jaiotzen direnetik ibiltzen dira, perditioneraino eramaten dituen bidea baitago (Sal 58,3).

The suntsipen bidea

After sabelean (jaiotza) irekiz, hots, ‘Sartu zabal atea “Gizon jarraipena suntsitzea lotuta bide zehatz bat”.

a erakusten parabola figura bidea funtzionala da, bidea eramaten duten erakusten du, hots, bertan daraman gizon guztiak toki-suntsiketa batean daude.

Era berean, parabola erakusten du bide estu eramaten bertan gizon guztiak bizia dira, hau da, bide estuak leku bat zehatzak helburu ditu: salbazioa (M 7:13 -14).

terminoa bideak parabola erabilitako 'gidatzeko' bidea, hots, helburu gola horiek atek sartuz betetzen duen funtzioa dauka.

a suntsiketa modu zabalean patua da, eta salbazioa bide estu patua da.

Zein dira bideak duten helmugak (salbazioa eta damnation), parabola Jesus bidez edozein patua, determinismo edo fatalismo gizonak etorkizunari kontzeptua baztertzen.

Epe 'gidatzeko' frogak bide funtzioa eta ezer gehiago.

bidea helmuga zehatz bat eta eskuineko dakar.

Adibidez, suntsipena modurik zabal patua da, eta bizitza bide estu patua da.

Orain parabola salbazioa ez edo perdition gizonen lotuta salbazioa eta damnation ziren aurkeztu bideak lotuta aurretik aurkezten.

Inork ez du Jainkoaren dator Kristoren bidez izan ezik, bidea gizon eramaten duten bizitza da.

Era berean, inork ez du galduko, perditionera eramaten duen bide zabalarik baizik. Juduak eta greziarrek munduari buruzko ikuspegi faltista eta determinista bat zuten bitartean, Jesusek erakusten du bere doktrina ez dela gizateriaren kontzeptua.

Jesusek ez du salbamena edo perdition aurkezten gizonezkoen patuarekin, baizik eta bideen patu gisa, ebanjelioa ez du

korronte filosofikoen oinarria fatalismoa eta determinismoa bezalako oinarrietan jarraitzen.

Zergatik behar da modu horien berezitasuna erakustea?

Ikuspegi batzuk desmitifikatzea, antzinako zibilizazio batzuetan, greziarren antzera, mundua eta bere eguneroko gertaerak gertakari kosmiko batzuek zuzendu zituzten, ordena edo jainko kosmiko jakin batek ezinbestekotzat eta aurreiritziak.

Doktrina honek dioenez, gertaera guztiak patua finko eta inexorable baten arabera gertatzen dira, gizonek ezin baitute haiek kontrolatu edo eragin dezakete.

Greziar mitologian Moiras dira, Fortune Wheel-en bidez, hiru jainkoen eta gizakien patua zehaztu zutenak, beraz, jainkoei eman zioten patua, aldi berean, nahi baduzu, sinna, zama.

Greziar eta erromatar kulturaz gain, erromatarren eta greziako stoizismoaren fatalismoa dugu, azken batean, Jainkoaren Providentziaren kristau doktrina deiturikoa eragin zuen.

Jainkozko probidentziak Jainkoaren ahalmena eta gizateriaren historiaren gertakari guztien gaineko kontrol absolutua ematen duen pentsamendu teologikoa bihurtu da.

Kontzeptu hori baieztatzen du Jainkoak gertaera guztiak erabaki eta aurrekaratu dituela eta ez da ezer gertatzen Jainkoaren baimenik gabe.

Beste determinazio filosofikoaren uneko uneak adierazi du gertaera guztiak (buruak barne) kausazko harremanek (kausa eta efektuak) azaltzen direla.

Biblia, hala nola, pentsamenduak, mitologikoak edo filosofikoak, ez dute oihartzerik aurkitu, zeren "patua" soilik eta zehatz-mehatz aurkezten da bide bat bota ondoren etorriko den lekua.

Biblian, "patua" terminoa leku zentzuan erabiltzen da, baina ez du aurretiazko ideia inplikutzen.

"Eta hirurehun ezkutu urre irabiatua: ezkutu bakoitzeko hirurehun ogi ezarri zituen Salomonek, eta Salomonek Libanoko basoaren etxean ezarri zituen" (2Ch 9:16).

Irakurtzen duenean: "Eta emango dizut erreinua, nire Aitak ni bezalaxe izendatu dudan bezala" (Lc 22,29), ez dago determinismo filosofikoan edo mitologikoki, baina Jesusek adierazi zuen, Jainkoaren moduan. Bere Seme Jainkoaren erreinua, ziur dago erreinua sinesten dutenen jabetzakoa dela, zeren Kristorekin herentzia izango baitute gauza guztiak.

Aurreko bi bertsoek printzipio bera dute: urrea ezkutuarentzat prestatua zegoen bezala, erreinua Kristorengan sinesten dutenentzat prestatu zen.

Hau ez da jendeak erresumara bideratu eta beste bat ez dela esan nahi, erreinua sinesten dutenentzat prest zegoen aurretik.

Batzuen izenak hizkuntzak direla medio, huts egiten dute, antzinatean, beren funtzioak definitu zituztenik, *"gauza guztiak beren funtzioak definitzen ditu"* (Aristoteles, The Politics). Artikulu honetan,

Irakurtzen dugunean: "Jainkoak ez zigun haserretu izendatu, baina salbazioa lortzeko gure Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez" (1 Thessalonians 5: 9), kontutan izan behar dugu apostoluak bide estuaren irudia aurkezten duela: Jesu Kristo gure Jauna.

Komentarioen bertsioan, "destinar" hitza ez zen erabili preordenar zentzuan, baizik eta erreserba zentzuan.

Apostoluak kristauen aurrean tratatzen ari den moduan eta haien oroimena Kristoren eginkizun orokorrera ekartzen ahalegintzen denean (argiaren seme-alabak) (1Te 5: 5),

gomendatzen du zaindu eta garbi egongo direla (1 Tesaloniko 5: 7), botereak jantzitakoak. Jainkoaren, hau da, Ebanjelioa (1 Tesalonikak 5: 8).

Oraingoz, iluntasunean eta hurraren seme-alabetan zeuden garaian ez bezala, kristauak, bizitzara eramaten duen bideari esker (Jesus Kristo gure Jauna) lortu dute, salbazioa lortu dute.

Hau da, apostoluak ez Du esan kristauak salbatu direla predestinatu, bidea estu batean egotea baino, patu hori orain salbazioa da, haserreak duen bide zabalak ez bezala.

Zein da bide baten funtzioa? Gidatu toki batera, hau da, helmuga egokia.

Lekua bideari lotuta dago "predestinazioa", "auresatea", "aurretiazio" konotazioarekin.

Ate zabalari lotuta dagoen errepidearen helmuga galtzea da, Presidente Dutra Autopistako helmuga Rio de Janeirora doa Sao Paulon irten direnentzat.

Jainko Jaunak baieztatu du patuaren bat dutenak ate estutuaren bidez sartzen dituen jendeari eskaera egitea dela.

Beraz, Jesusek erakusten du bidaiaria ez dela aurrekaririk, predestinatu, etab. Perdizio izateko, baizik eta galduko duen lekuan ematen duena.

Kristoren ohartarazpenaren aurrean, bidaiariak bidexka aldatu ahal izango ditu, Sao Paulon Rio de Janeirorantz doan norbait, Dutra Presidente autopistatik, Raposo Tavares autopista Paranára iritsi arte. .

"Sartu atea estuan; zeren eta atea zabala baita zabalena, eta suntsipena bidaltzen duen bide zabala da, eta horren bidez sartzen direnak asko dira "(Mt 7,13);

Baina maledictione zu, Scribesek eta fariseuok, hipokriteak,

zeren erresuma zeruko gizakiei itxi eta ez duzu sartzen eta ez duzu sartzen sartzen ari direnen artean (Mt 23,13).

“Ni atea da: niregana sartzen bada, salbatu egingo da eta sartuko da, eta irten eta larreak aurkituko” (Joan 10: 9);

Atea zabala da, askok Adan barrena sartzen delako, eta bidea zabalagoa da, Adamek sortutakoak galdu egiten baitira. Jesusek perdizioa bidean lotu zuen, ez gizakiei.

Parabolaren bitartez, agerikoa da patua bidean lotuta dagoela.

Bidea eta patua finkatuta eta loturik daude, baina gizona ateari lotuta (jaiotza), hau da, bidea uztea posible dela eta bestea igarotzea posible dela.

Bidea zabala da

Atea zabala da, gizon guztiak, Kristok izan ezik, Adan barrena sartzen baitira eta bidea zabalagoa da gizon asko galtzen baitira perdizioan.

Jesusek bi bideetatik parabola lotu zuen bide batez eta ez gizakiei.

Parabola irakurtzeko adi baten bidez, agerikoa da patua bidean lotuta dagoela.

Man da lehenengo aldiz jaio haragia arabera, odola eta gizonaren borondatea, hau da, jaiotako ate zabalari lotuta.

Jainkoa ez zen gizakia bekaturik sortu zuela finkatzea, baina Adobek ez baitziola obeditu, Jainkoarengandik (sin) alde aurretik izandako baldintzari men egin zioten eta bere ondorengo guztiak egoera berean eraman zituen.

Adam atea sortu zen, bekatu guztiak bekatu egin zituen eta bekatu guztiak saldu egin zituen, mundura sartzean, inork ez

du bekaturik libre.

Gizonen sarrerak atari zabaletik barrena gizakiaren lehen aita lotuta zegoen; haragiaren jaiotzea gizakia mundura sartzeko bide bakarra da "Zure lehen aitak bekatu egin du eta zure interpreteak nire aurka salatu" (Is 43 : 27; 6: 7).

Atari zabaletik sartzeko gizakiak ez du aukerarik egiten, esklaboen ondorengoek (seme-alabak) ez zuten mundua ikusi zutenean gizarte-egoera aukeratu zuten.

Hau da, atari zabaletik sartzen ez den inor ez da horren bidez sartzea aukeratu.

Zifra bere baitan osatua dago, bideek patua jakin bat eta aldakorra baitute; baina gizakiak ez dira patuaren lotura, hau da, galtzea edo salbazioa denik.

Egunero, gizon batek helmuga iritsi nahi badu, nahitaez hartu beharko du zein modutan hartu behar den, patua bidean lotua baita.

Bidaiaria Rio de Janeiron Sao Paulon utzi nahi badu, Presidente Dutra autopista zeharkatu beharko Du.

Bi modu horien parabola bidez, Jainkoak ez du inor predestinatu betiereko salbamenerako edo betiereko kondena izateko.

Gizon berri bat mundura sartzen denean, ate zabaletik nahitaez sartzen da eta galduko bidera eramaten duen bide zabalean egongo da.

Adan mundura sartzen ez den inorengandik galdu gabe predestinatuta dago, zeren eta perditionera eramaten duen bidea da.

Bide zabalak helmuga du, hau da, toki batera erantsita dago.

Bide zabalak eramaten duen tokia galtzea da, salbazioa dakar

bide estuari dagokionez.

Era berean, Adan bidez sartzen ez den inor salbatu egiten da predestinatua, zeren eta, mundu zabaleko atea zabalduz gero, perditionera eramaten duen bide zabal batean dago.

Salbazioa predestinatu duen mundua ikusten duten gizonak ez du kontuan hartu, dena delituak sortzen duela eta bekatuan sortutakoak, beraz, bekatari jaiotzen dira eta galdu egiten dute.

Salbamenerako predestinazioa baldin badago, gizabanako predestinatua ez litzateke nahitaez mundura iritsiko Adan bidez.

Beste ate batetik sartuko litzateke, Kristok edo Adan aparte, baina atea ez da existitzen.

Kristoren bitartez sartzeko, gizakiak lehenik Adan bitartez sartu behar du, eta Adan bidez sartuz gero, zeruko erreinuan sartzea besterik ez da posible, Scribesez eta fariseuenak gaingitzen dituen lan bat eginez: Kristo sinesteko, hau da, berriro jaio (Mateo 5:20, Joan 3: 3, eta Joan 6:29).

Jaiotzen denak behin jaiotzen den bide zabalean bakarrik geratzen da, hau da, bigarren aldiz galdu egiten duen bidea utzi eta salbamenerako (hau da, Kristo) eramaten duen bidea igarotzen du.

Salbamina eta perdizioa ez dira gizakientzat jatorriaren aurretik zuzendutako destinoak; aitzitik, salbazioa eta galera gizakiak ateetatik sartzean sartzen diren bideari lotzen zaizkio.

Gizonak atarira joaten dira aldi berean eta honako ordenean: lehen atea zabal eta gero estu. Adan bidez sartzen bazara, galdu egingo zara, Kristoren bitartez, salbamenaren bidean.

Askok ate zabaletik sartzen dira

Noiz 1 jaiotako gizon suntsipen bide bat dira (Kristo ezik), hala ere, aukera izango dute ate estu bidez sartzen ematen ari diren horiek.

All gizonak atea zabal bidez sartu eta salbazioa jasotzeko, beste ate batetik sartu behar dute, beraz, betiko bizia lortzeko, gizonak behar bi atepak, hau da, bi jaiotzak zehar joan.

Dagoeneko adierazi 3-bezala, bide baten helburua aldaezina da, hau da, ez dago fatalismo edo determinismo nolabaiteko kristautasuna adierazi bada, soilik eusten da bidean, inoiz bidaiariek orrian.

Gizon guztiak mundu honetan sartzen dira Adan bidez, eta horietako inor ez da predestinatuta salbazioa.

Biblia erakusten duena da Adan bitartez sartzen diren guztiek bidea zabaltzen dutela eta haiek galduko lirakeela.

Bi bideak leku zehatzekin (helmuga) eta aldaezinak daude lotuta.

suntsitzea (helmuga lekua) dago modurik zabal lotuta bezala, eta ez gizona, Jesus egiten solemne gonbidapen bat, egia eta benetako Adam jaio gizon guztiak: **“ate estu bidez Sartu”** (Mt 7:13) .

Hau gonbidapen erakusten du posible dela bide suntsitzea helburu duten era berri eta bizi, zeinaren patu betiko bizia da aldatzeko.

Ate zabalak jaiotza naturala eta jaiotza berriaren ate estua da.

Munduaren atari zabalak arima biziak sortzen ditu eta gizon espirituala atzean dagoen atea estua.

jaiotza berria belaunaldi berri bat kontatzen Du incorruptible hazia (Jainkoaren Hitzza), jaiotza natural, bertan hazia corruptible (1 Peter 1:23) emaitza den beste batetik.

parabola honetan, atea jaiotza bera da, beraz, nor dira Adam jaio guztiak, haragizko dira, eta bide hori suntsipena dakar jarraitu.

Berriz ere, Kristo bidez sartzen direnak, berriz jaio eta Jainkoari eramaten dizkieten modu estu batean daude.

Jesusek esan zuen: "Ni naiz atea!" "Bidea naiz"! Lehenik eta behin, gizakia Adan mundu honetan sartzen da eta, ondoren, beharrezkoa da Kristoren bidez sartzea, berriz, ura eta Espirituaren jaiotzea.

Kristo da Jainkoarengana eramaten duen bidea.

Kristo salbazioa duen patua izan Behar duen bidea Da.

Bere bitartez sartzen den edonor Jainkoarentzat bakarrik eta bereziki eramaten duen bidean dago.

Bidea estua da, gutxi batzuek Kristoren bidez sartzen baitute, eta bidea zabal dago, askok sartzen baititu berak.

Ez da jokabidea, moralak edo izaera bidea zabaleratzea ahalbidetzen duena, baizik eta sarbide kopurua.

Modu aldaketa

Nola utzi bide zabaletik ETA sartu errepide estuan?

Berriro jaio daitekeen gizona, bere gurutzea hartu eta lehenik Kristoren jarraipena egin behar du, hau da, berriro jaio behar da lehenik eta behin hil (Col 3: 3).

Hiltzea gabe berriz ere ezinezkoa da: ["Kristorekin](#)

gurutziltzatua naiz eta ez dut bizi; baina Kristo nirekin bizi da, eta orain haragian nagoen bizitzak Jainkoaren Semearen fedean bizi da.” maitatu, eta bere burua eman zidan niretzat “(Gal 2:20; Rm 6: 6).

Argi dago Jainkoaren jaiotik ez dagoela salbamenerako predestinatua denik, berriz jaio ez bada, ez baitu sartuko zeruko erreinuan.

Eta zeruan sartzen dena izaki berria da, Adamen jaiotako gurutziltzatua eta hilda dagoena baitziren, agerian uzten du ez dakiela Jainkoarengan Adamen salbamina heredatzea.

Adanaren haziaren jatorria predestinatua balego, ez zen Kristorekin hil beharrik.

Baina Kristorekin hil behar bada, argi dago inork ez duela salbatu predestinatua.

Salbamenerako predestinazioa baldin badago, ziur dago gizakia ez lukeen heriotzaren menpe egotea: ez fisikorik, ezta heriotza ere Kristorekin.

Salbamina heredatzen duen gizakia ez da mundura iritsi denaren antzekoa, zeren mundura sartu zen gizona buztina soilik erabiltzen baita, masa bihotza eta izpiritu berri bati ematen zaio.

Gizakia Kristorekin hiltzen denean, desohorako ontzia hautsi egiten da eta ohorezko ontzi berri bat egingo du masa berean.

Ezaugarri horrekin ezinezkoa da Adaneko gizakia salbamenerako predestinatua izan dela, jaiotze berri bat, sorkuntza berri bat, familia baten aita berria, bihotz berria eta izpiritu berri bat beharrezkoa da “Edo ez da ontzigile ez buztina baino gehiago boterea, ontzia bera ohorezko ontzi bat eta desohorea beste egiteko? “ (Rom, 9:21).

gizakiak bi baldintza hartu ahal izango ditu: galdua izatea, haragiaren arabera jaiotakoan, gizaki naturala da, izaki zahar

bat, gizon zahar bat, auto zaharra, haragia, lurrekoa eta abar. berriro ere, natura zaharra gurutziltzatu zuten eta berriro sortu zen benetako zuzentasun eta santutasunean.

Izaki zaharra gurutziltzatu eta zenbait hiltzen bada, banako hori ez da salbamera predestinatu.

Berriro diot, gizakia salbazioa predestinatu balitz, ez litzateke beharrezkoa izango gizon berri bat sortzeko.

Gizon berria zuzentasunez eta santutasunez egina dago, bekatu eta bekatuaren sortutako gizon zaharra ez bezala (Sal 5, 5).

Gizon berria bihotza eta izpiritu berri bat du; beraz, harrizko bihotza heredatu duen gizonarekin ez da loturarik.

Gizon zaharra ez zegoen salbamenerako predestinatua; izan ere, salbatu behar diren guztiek beren desirekin natura zaharra gurutziltzatzeko beharrezkoa da (Gal 5:24).

Idea Jainkoak predestined salbamenerako gizon batzuek eta besteek betiereko damnation etortzen dira munduan ez Biblia posizionamendua balitz bezala ziren koherentea sartu aurretik, Adam sortutako gizonen salbazioa predestined ez luke gurutziltzatu behar da,

“Kristo ditut gurutziltzatu egin da eta ez dut bizi, Kristo bizi da niregan: eta bizi den ditut orain haragizko bizi bizi Jainkoaren, maite me fedea Semea dut, eta berak eman nigan ere “(Gal 2:20).

Kristorekin gurutziltzatzeari ezinbestekoa delako, ez dago gizabanakoen predestinazioa salbamenerako.

Ezinbestekoa da hiltzea eta berpiztea izatea, gizakia ziur ez da salbatu haragia eta odolaren arabera jaio ezean (Joan 1:12-13).

Biblia aurrean duen predestina haurraren izatea adopzioa dela eta, oso desberdina da aurreztetze ideia salbamenerako (Ef 1,

5).

Zer esan nahi du haurrarendandik predestinatu adopzioa dela? Kristorengan sartzen eta irauten duen edonork ez du beste patua izango: Jainkoaren semeetako bat izango da (Rom 8:29).

All ate estuak, hau da, Kristoren bidez sartzen diren, Jainkoa ezagutzen, edo hobeto egin dira ezagunak Bera (jakinda = gorputz bat, intimo komunio bihurtu).

Kristo For lehen jaiotako senide askoren artean die ondoren eta resuscita (munduko begotten Jainkoaren Seme bakarra izaten da sartu zenetik), Kristoren bidez etorri ziren guztiak patu ziren Jainkoaren semeak izateko posizioa altxatutako zen,

(ROM 8:29) “ezagutzen zion, gainera predestined bere Semea, irudia conforme içateco aurretik ordena horretan senide askoren artean lehen-seme izan zedin dituztenentzat”.

Lehenengoa eliz elkarte gabe, ez zen Jesusen antzekoa izan anaia askoren artean.

arabera Kristo preeminent egiteko guztietan xedea du, Jainkoak sortu gizon-kategoria berria Kristoren antzera, buruan egotea zen.

Lehenengoa ospetsu izateko, anaiek berarekin antzeko zerbait behar da. Gorenen artean, Kristo oso gorena da.

Zentzu honetan, Jainkoak predestined ezagutzen Kristo onesteko haurrak, predestination ideia gaia anitza salbamenerako izan nahi dutenek (Eph 1: 5).

Paul-en apostoluak predestinazioaren gaiak jorratzen dituen bakoitzean, hori egiten du jainkozko seme-alabekin lotuta; beraz, Kristoren bidez sartzen den edonor Jainkoaren Semea izango da.

Kristoren bitartez sartzen direnentzat ez da beste patua edo helmuga: seme-alabak adopzioa dira, beraz, santu ETA errugabe.

Salbamera jainkozko zatiketa ez dela berdina den Liburu Santuak gaizki ulertuta, irakurleak aintzat hartuko Du predestinazio terminoa salbamenerako ETA galtzeari aplikatzen zaiola, baina akatsa salbazioa lor daiteke, ordea, Kristoren antzeko baldintza lortzeko, Kristoren gorputza osatzen dutenentzat baldintza eskusiboa: Eliza.

Milurtekoan salbatu diren gizonak ez dira elizako zatirik izango, ez dira seme-alabak izango adopzioaren bidez eta ez dira Kristoren antzera.

Bibliak erakusten du Adamek emandako gaitzespenetatik salbatu dela Kristoren gorputza dela eta sinesten dutenek Jainkoaren seme-alaben Kristoren antzeko posizioa lortu dutenak, Jainkoaren lehen bilkura bateko partaidetzak izan daitezen. lehen jaio eta anaia askoren artean nagusi.

Kristoren gorputzaren kideek denboraren osotasunean (Gal 4: 4), Eliza, beste garai batzuetan gordetakoak ez dira guztiz desberdinak.

Diferentzial handia partaidetzako galdera da. Elizatik salbatu direnek Israelgo seme-alaben moduan izendatzen diren bitartean, kristauak Jainkoaren seme-alaba izaten dira; izan ere, Kristok bezala, kristauak hura ikusiko dute eta bera bezalakoak izango dira.

Baldintza hori dela eta, hau da, Kristoren antzekoa dela, elizak aingeruak emango zaizkio aingeruak epaitzeko (1Co 6: 2 -3).

Zifren arteko oreka

Bi ateak eta bi bideen irudiak osatzen dituzten elementuen arteko oreka dago.

Adibidez: Kristo da gizon espiritualen belaunaldi baten burua

(zuzentasunaren zerbitzariak) eta ate estua da; Atari zabalak gizonezkoen belaunaldi baten burua ere aipatzen du, baina bekatuaren zerbitzari gizonezkoen artean.

To bi portu figura ulertzeko, ezinbestekoa da hori Kristo, Jainkoak bere zuzentasuna ezartzen Du, beraz, lehen Adam desobedientzia dituen heriotza zigorra ezarri zen eta guztiak hil ulertzeko, eta azken Adam obedientzia, Berpizkundera iritsi zen, beraz, sinesten duten guztiek bizkortu egiten dituzte (2 Cor 15: 21-22).

Obedientzia ordezkari desobedientzia: 4-For justizia Kristoren obedientzia eta bidegabekeria Adam desobedientzia ere badago, Jainkoaren justizia ordezkariaren ekintza bat da.

Orain desobedientziaz jaiotakoek haserrearen seme-alabak dira; obedientziaren seme-alabak ere Jainkoaren seme-alabak dira.

Jesus eta Adam arteko erlazioa Erromatarrek 5 argi dago, bertsoak 14 eta 19: ["Hala ere, heriotza Adam etatik zen errege Moises, nahiz horien gainetik dagoela ez-ere Adamen transgressionearen du, eta façoinera Bekatu etorriko zenaren irudia.](#)

Baina ez da hain delituaren doako oparia. Asko izan hildako, askoz ere Jainkoaren grazia bat, eta gratiaren dohaina, eta horrek gizon bat, Jesukristo da delitua bidez bada, au: abundosago tokiraino askorentzat.

Eta dohaina ez zen delituaren antzekoa, bekatu egin duenaren ondorioz.

Zeren epaia delitu batengatik etorri zen, hain zuzen ere, gaitzespena, baina dohaina askoren ondorioz zetorren justifikazioa.

Badu batoren Bekatua eta heriotza inork barrena izan zen errege baterako, askoz gehiago dutenen ugaritasuna grazia eta zuzentasuna bizitzan erregealdian opari bat, Jesukristo

arabera jasotzen duten.

Beraz epaia offensa bezala gaitzespen den gizon guztiak gainean izan zen, beraz, nahiz eta zuzentasuna egintza baten bidez dohaina gizon guztiak tokiraino bizitzaren justifikazio gainean izan zen.

“Izan ere, gizon bakar baten desobedientzia asko bekatari bihurtu baitiren, beraz bataren obedientzia zuzenak izango dira.”

Gizonak behatzen ditugunean, Adam eta Kristo, hurrenez hurren, irudia eta irudi zehatza ditugu.

Hau heriotza ekarri duen bitartean, bizitza da. Adam lehen gizona den bitartean, Jesus azken Adam da.

Bizirik agertu zen Adan, heriotzaren gaitzespena ekarri zuenean, Jesus hil eta salbamena ekarri zuen (1Co 15:45 -47).

Helburua (bidean lotua ETA ez gizonak

Bi bideen irudien bitartez, bideek leku batetara, helmuga betirako erantsita dagoela ikusten Da.

Bi ateen irudiaren bidez, gizonak jaiotzatik sortutako baldintza batera erantsita daude: haragia edo espirituala.

Jainkoak ez du bide-izenak (salbazioa eta damnation) ezta ondorioz jaiotza (sin eta zuzentasuna), hau da, ez perdition leku eta atsedenerako leku eta galdu eta gordetako baldintza patua aldatzeko.

Baina jaiotza-baldintzak aldatu ahala, Jainkoak bere enbaxadorearen bidez eskatzen du gizakiak ate estuen bidez sartzea.

“Ahaleginak egin sarrera estuaren bidez sartzeko; zeren eta diotsuet, askok sartuko duela eta ez dute nahi” (Lk 13:24);

“Beraz, Kristo enbaxadore gara, Jainkoak gugandik otoitz egitera zihoala”. “Guk eskatzen dugu, bada, adiskidetu Jainkoarekin Kristorekin” (2 Cor. 5:20).

Kristoren enbaxadoreen mezua adiskidetzea da (2 Cor. 5:18).

Adiskidetzearen kasuan aukera dago eta ez da aurrekaritza.

Jainkoaren askatasuna dago, askatasuna Jainkoaren Espirituarena da.

Han bada espiritua bizitza ematen askatasuna da, egia da ezer ez zen gizon etorkizunari buruz foreordained, beraz, subiranotasuna eta justizia Jainkoaren inork ez duela zapaltzen “By Almighty ezin iritsi erakutsiz, boterean bikaina da baina inor ez da zapalduz epaiketa eta zuzentasunaren handitasuna “(Job 37:23).

Kristoren 12 gizakiak Jainkoarengandik bereizten da bide batez, ez patua, patua, patua, aurrekontua, etab. “Jauna ezagutzen Du zuzena den bidea; baina gaiztoen bidea hilko da “(Salmoa 1: 6); “Eta baldin hire belarri zer thee atzean, esaten hitz bat entzuten dituzte, hau da bidea, bertan ibiltzea ez dute alde batera utzi gabe eskubidea ezta ezkerrera” (Is 30:21).